

A Fővárosi Ítéltábla a ... Ügyvédi Iroda (fél címe 4; ügyintéző: ... ügyvéd) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek - a ... ügyvéd (**cím**) által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen, mely perbe az alperes pernyertessége érdekében a ... Ügyvédi Iroda (...; ügyintéző: ... ügyvéd) által képviselt beavatkozott, vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 9.G.40.129/2012/131. sorszámú határozata ellen benyújtott fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla 35.Gf.40.514/2016/10. sorszámú határozatával befejezett, és a Kúria Pfv.V.21.066/2017/6. sorszámú végzése folytán részben megismételt eljárásban a Fővárosi Ítéltábla az alperes viszontkeresete és a perköltség körében - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság viszontkeresetet elutasító rendelkezését részben megváltoztatja, a felperes által az alperesnek fizetendő kötbérfizetési kötelezettség összegét 65.000.000 (hatvanötmillió) forintra, és annak elsőfokú ítéletben írt kamataira leszállítja;

a felperes által az alperesnek fizetendő perköltség összegét 7.000.000 (hétmillió) forintra, a beavatkozónak fizetendő perköltség összegét 4.000.000 (négy millió) forintra leszállítja, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az alperesnek és a beavatkozónak személynként 2.720.000 (kettőmillió-hétszázhuszezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 75.000 (hetvenötezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket, az ezt meghaladóan felmerült fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Kötelezi az alperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg a felperesnek és a beavatkozónak személynként 1.880.000 (egymillió-nyolcszáznyolcvanezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;

kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 105.000 (százötezer) forint felülvizsgálati illetéket, az ezt meghaladóan felmerült felülvizsgálati illeték az állam terhén marad.

Ezen ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az irányadó tényállás szerint tárgyalásos közbeszerzési eljárás eredményeként a felperes jogelődje (... , a továbbiakban: felperes) megrendelőként 2009. október 29-én „vállalkozási keretszerződést” kötött az alperessel a 2010. május 1. és 2010. október 31. közötti ... tartott ... (a továbbiakban: ...) magyar nemzeti pavilonjának komplett kivitelezése és üzemeltetése, a hivatalos magyar részvétel kulturális programjainak és a kapcsolódó rendezvényeknek a megszervezése és lebonyolítása, a sajtó és PR tevékenység ellátása, valamint az ... befejezése után az eredeti állapot visszaállítása tekintetében. A vállalkozói díj keretösszege bruttó 2.599.303.561 forint volt, amely bruttó 100.000.000 forint tartalékkeretet tartalmazott. Az alperes a vállalkozói díj kifizetésére akkor tarthatott igényt, ha a rész- illetve a végszámlájához csatolta a megrendelő által aláírt teljesítési igazolást. A teljesítési igazolás rendjét a felek a szerződésben részletesen szabályozták. Az alperes az egyes részszámlák kibocsátására a tárgyhónapban elvégzett szolgáltatások alapján havonta volt jogosult, először a szerződés aláírását követő 31. napon. Az alperesnek a pavilon elkészülte után, 2010. április 1-ig kellett a műszaki átadás-átvételi eljárást lefolytatnia, míg az eredeti állapot helyreállításának határidejét 2010. december 31. napjában határozták meg. A szerződésben a peres felek késedelem, hibás teljesítés és meghíúsulás esetére kötbérfizetési kötelezettségeket kötöttek ki. A felperes az alperes által 2009. december 10. és 2010. április 14. között kiállított részszámlákra összesen 1.650.840.069 forintot fizetett meg. A 2010. április 14. után kiállított számlákból 101.177.579 forintot nem fizetett meg arra hivatkozással, hogy a közpénzek felhasználása miatt utólagos ellenőrzéseket végez. Az alperes - a felperes részére 2010. december 6-án kézbesített - írásbeli nyilatkozatával a szerződést azonnali hatállyal felmondta. A felmondás indokaként a 2010. áprilisi, valamint a májustól szeptemberig kiállított számlák fizetési határidejétől számított 60 napos teljesítési határidő eredménytelen elteltét és az esedékessé vált vállalkozói díjak kifizetésének elmaradását jelölte meg.

A felperes keresetében elsődlegesen a peres felek között létrejött vállalkozási keretszerződés semmisségének megállapítását kérte arra hivatkozva, hogy az nyilvánvalóan a jó erkölcsbe, illetve jogszabályba ütközik, valamint jogszabály megkerülésével jött létre. Másodlagosan pedig megtámadási okként feltűnő értékaránytalanságra hivatkozott. Kérte a szerződést a határozathozatalig hatályosnak nyilvánítani és az alperest megillető vállalkozói díj mértékét 1.000.000.000 forintra leszállítani, az alperest kötelezni 650.840.069 forint visszafizetésére. Kérte továbbá lehetetlen szolgáltatásra hivatkozva 50.810.901 forint ellenszolgáltatás nélkül maradt pénzbeli szolgáltatás visszafizetése jogcímén 112.297.273 forint és 82.839.144 forint megfizetésére kötelezni az alperest. Késedelmi kötbér iránti igényt is előterjesztett és a hibás teljesítés miatt árleszállítást kért, továbbá elmaradt vagyoni előny megfizetését is igényelte.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. A felperes valamennyi jogcímén előterjesztett kereseti kérelmét jogalapjában és összegszerűségében is vitatta. Módosított viszontkereseti kérelmében 101.177.579 forint vállalkozói díj és kamata, valamint 129.965.178 forint meghíúsulási kötbér és kamata megfizetésére kérte kötelezni a felperest. Hivatkozása szerint a felperes a 2010. április, május, június, július és augusztus hónapokra kiállított teljesítési jegyzőkönyveket nem küldte vissza a részére, ugyanakkor a részszámlák ellenértékét nem fizette meg. Hangsúlyozta, hogy a felperes szerződésszegése miatt jogszerűen gyakorolta az azonnali hatályú felmondás jogát, ezért a felperes meghíúsulási kötbér fizetésére is köteles.

A felperes ellenkérelmében a viszontkereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a ki nem

fizetett számlák alapjául szolgáló teljesítést nem ismerte el, ebből következően azt is vitatta, hogy az alperes jogosult lett volna a szerződés azonnali hatályú felmondására.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és az alperes viszontkereseti kérelmének helyt adva kötelezte a felperest 101.177.579 forint ki nem fizetett vállalkozói díj, valamint 129.965.178 forint meghiúsulási kötbér és azok késedelmi kamatai, valamint az alperes és a beavatkozó javára perköltség megfizetésére. Alaptalannak ítélte a szerződés érvénytelensége körében előadott valamennyi felperesi hivatkozást és nem találta bizonyítottnak az alperes hibás teljesítését és az alperes érdekkörében felmerülő ok miatti késedelmet sem. Miután az alperes kizárólag a szerződésben előírt és a megrendelője által igazolt munkákat és szolgáltatásokat számlázta le, kötelezte a felperest az alperesi viszontkeresettel érvényesített vállalkozói díjhátralék megfizetésére. A felperes szerződésszegésére tekintettel jogszerűnek találta az azonnali hatályú felmondást, ebből következően kötelezte a felperest a meghiúsulási kötbér megfizetésére is.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben a határozat megváltoztatását, az alperes keresete szerinti marasztalását, a viszontkereset elutasítását, valamint az alperes és a beavatkozó első- és másodfokú perköltsége megfizetésére kötelezését kérte. Másodlagosan a viszontkereset vonatkozásában a felperest terhelő kötbér és perköltségfizetési kötelezettség mérséklését kérte.

Állította, hogy a viszontkereset megalapozatlan, mivel az alperes késedelme és a teljesítésének hiánya kizárta a számlák kifizetéséhez kapcsolódó késedelmét. Állította, hogy a valótlan tartalmú teljesítési igazolásokra az alperes nem alapíthat követelést. Hivatkozása szerint a szakvélemény a teljesítési hibáit és hiányait, valamint késedelmét megalapozottan és aggálytalanul megállapította, melyet az elsőfokú bíróság elfogadható indok nélkül nem vett figyelembe. A kötbér mérséklését a még nem teljesített szolgáltatásrész alapul vételével a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 247. §-ának (1) bekezdése alapján kérte. Álláspontja szerint a perköltség a jogi képviselők által kifejtett tényleges ügyvédi tevékenység figyelembevételével eltúlzottnak minősül.

Az alperes és a beavatkozó a fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérték.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, az alperes viszontkeresetét elutasította. A felperes által az alperesnek és a beavatkozóknak fizetendő perköltség összegét leszállította, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A felperest kötelezte az alperes és a beavatkozó részére másodfokú perköltség megfizetésére is.

Az elsőfokú ítélet indokolását kiegészítve is alaptalannak ítélete a felperes keresetét.

A másodfokú bíróság az alperes viszontkeresetét arra hivatkozva utasította el, hogy az Államháztartás működési rendjéről szóló 292/2009. (XII.19.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Ámr.) 76. §-ának (1) és (3) bekezdése megköveteli a kifejezett nyilatkozatot a teljesítés igazolásához, amit a felperes „hallgatása” nem pótolhat, ezért a peres felek közötti szerződés teljesítés igazolási mechanizmussal kapcsolatos kikötését a Ptk. 226. §-a alapján nem vette figyelembe. Rámutatott arra, hogy az alperesnek a felperes által aláírt teljesítésigazolások hiányában szakértői bizonyítással lett volna lehetősége igazolnia azt, hogy a hátralékos díj megilleti őt, de e körben szakértői bizonyítást nem kért és a kiemelt jelentőségű perekben a bíróságnak erre vonatkozó tájékoztatási kötelezettsége sem áll fenn. A másodfokú bíróság a meghiúsulási kötbér tekintetében is alaptalannak találta az alperes viszontkeresetét, mivel teljesítésigazolás hiányában nem eshetett késedelembe a felperes, ezért az alperesnek nem volt joga arra sem, hogy a

szerződéstől azonnali hatállyal elálljon.

A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a másodfokú ítélet részbeni hatályon kívül helyezését, az alperesi viszontkeresetnek helyt adó határozat meghozatalát kérte.

A Kúria végzésével a jogerős ítélet felülvizsgálattal érintett, viszontkeresetet elutasító rendelkezését - a perköltségre is kiterjedően - hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot ebben a keretben új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

A peres felek és a beavatkozó felülvizsgálati eljárási költségét személyenként 2.000.000 - 2.000.000 forintban állapította meg azzal, hogy a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték 3.500.000 forint.

A Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott viszontkereseti kérelmet elutasító rendelkezése sérti az Ámr. 72. §-át, 241. §-át, valamint a Ptk. 226. §-át.

A peres felek közötti egybehangzó nyilatkozatokkal tárgyalásos közbeszerzési eljárás eredményeként létrejött szerződés még az Ámr. 2010. január 1-jei hatályba lépését megelőzően, 2009. október 29-én keletkezett, azaz a kötelezettségvállalás ekkor történt meg, ezért az Ámr. 241. §-a értelmében erre a jogviszonyra az Ámr. másodfokú bíróság által felhívott ex lege a szerződéses kikötés helyébe lépő rendelkezései nem alkalmazhatóak, így erre utalással a Ptk. 226. §-ának (1) bekezdését is jogszabálysértő módon alkalmazta a másodfokú bíróság a viszontkereseti kérelem elbírálására. Miután kizárólag e jogi álláspontból levezetve határozta meg a másodfokú bíróság a bizonyítási terhet és vont le a bizonyítatlanság jogi következményeit is mind az alperes által érvényesített vállalkozói díjigény, mind pedig a meghíúsulási kötbér igény vonatkozásában, ezért a jogerős döntés meghozatalához a viszontkereseti kérelem tárgyában szükséges a Kúria álláspontja szerint a másodfokú eljárás megismétlése.

A másodfokú bíróság a jogerős ítélet meghozatalakor a perköltségről oly módon döntött, hogy mind a kereseti kérelem, mind a viszontkereseti kérelem tekintetében együttesen számított pertárgyérték alapján határozta meg a pervesztességi - pernyertességi arányokat, ezért a Kúria a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a teljes perköltségre vonatkozó jogerős ítéleti rendelkezést is hatályon kívül helyezte, figyelemmel arra, hogy csak a megismételt eljárást követően kerülhet a másodfokú bíróság abba a helyzetbe, hogy a pervesztességi - pernyertességi arányokról megalapozott döntést hozzon.

Az új eljárás lefolytatására a Kúria a másodfokú bíróságnak azt az utasítást adta, hogy az alperes viszontkereseti kérelmét elsősorban a peres felek közötti szerződés rendelkezéseiből kiindulva kell elbírálnia és a felek jogviszonyára hatályos irányadó jogszabályok alkalmazásával kell a döntését meghoznia.

* * *

A megismételt eljárásban a felperes a fellebbezését a viszontkereset vonatkozásában fenntartotta, elsődlegesen annak elutasítását kérte, másodlagosan pedig a felperest terhelő kötbér és perköltségfizetési kötelezettség mérséklését indítványozta. Az alperes és a beavatkozó is fenntartották a fellebbezési ellenkérelmüket, mely az elsőfokú ítélet helybenhagyására és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalására irányult.

A fellebbezés kisebb részben alapos.

A megismételt eljárás tárgya csak az alperes viszontkeresete és a perköltség egésze volt, az elsőfokú bíróság felperes keresetét elutasító ítéleti rendelkezés ellen benyújtott felperesi fellebbezést a Fővárosi Ítéltábla a 35.Gf.40.514/2016/10. számú, 2016. december 14. napján kelt ítéletével jogerősen elbírálta.

A megismételt eljárásban az ítéltáblának az alperes viszontkereseti kérelme tárgyában benyújtott fellebbezést a peres felek közötti szerződés rendelkezéseiből kiindulva kellett elbírálnia.

A peres felek szerződésének IV. pontja rendelkezett a fizetési feltételekről. Ennek második alpontja szerint a vállalkozó havonta jogosult volt egy részszámla kibocsátására a tárgyhónapban elvégzett szolgáltatások vonatkozásában, annak a megrendelő általi igazolását követően.

A szerződés IV. pontjának negyedik alpontja akként rendelkezett, hogy a megrendelő a teljesítési igazolást a V.2. pontban meghatározott időpontban köteles kiadni szerződésszerű teljesítés esetén. A teljesítés igazolását a megrendelő a fenti határidőn belül írásban az V.3. pontban foglaltak figyelembevételével indokolt nyilatkozatával megtagadhatta nem szerződésszerű teljesítés esetén. Az írásbeli nyilatkozatnak tartalmaznia kellett az igazolás kiadásának megtagadására alapot adó szerződésszegés részletes meghatározását. A felek kötelezettséget vállaltak arra, hogy a teljesítési igazolás kiállításának megrendelői megtagadása esetén 3 napon belül ebben a tárgykörben egyeztetéseket folytatnak. Amennyiben a megrendelő a teljesítési igazolást a fenti határidőn belül nem adta ki és annak megtagadásáról írásbeli nyilatkozatot sem adott a vállalkozónak, akkor a teljesítés szerződésszerűnek, a teljesítési igazolás pedig minden jogkövetkezmény tekintetében kiadottnak volt tekintendő.

A szerződés V.2. alpontja szerint a megrendelő havonta, a tárgyhónapot követő hónap 5. napjáig volt köteles kiállítani a tárgyhavi teljesítésigazolást.

A Ptk. 200. § (1) bekezdése szerint a szerződés tartalmát a felek szabadon állapíthatják meg. A felhívott jogszabályhely a polgári jogviszonyokban a szerződéses szabadság elvét deklarálja.

A szerződés megkötésének időpontjában jogszabály nem tiltotta a felek előbbieken vázolt tartalmú megállapodását.

Az alperes a szerződés szerint kérte a teljesítési igazolások kiadását a felperestől, aki a teljesítési igazolást a szerződésben meghatározott határidőn belül nem adta ki és annak megtagadásáról írásbeli nyilatkozatot sem adott. Ennek következtében a szerződés IV.4. alpontjának utolsó fordulata szerint az alperes teljesítését szerződésszerűnek, a teljesítési igazolást pedig kiadottnak kell tekinteni.

A szerződés idézett pontja úgynevezett természetes vélelem formájában tényállásvélelmet keletkeztet, azaz a felperesi nyilatkozattétel hiánya következtében az alperesi szerződésszerű teljesítést - ellenkező bizonyításig - valónak kell elfogadni.

A felek által szerződéssel keletkeztetett megdönthető vélelemmel kapcsolatban a Pp. 164. § (1) bekezdéssel szemben a bizonyítási kötelezettség megfordult és a felperesen állt a bizonyítási kötelezettség akörben, hogy az alperes nem, avagy nem szerződésszerűen teljesített.

A perben a Pp. 177. § (1) bekezdés alapján szakértői bizonyítás került lefolytatásra, amely bírói bizonyossággal nem bizonyította az alperesi nem, avagy nem szerződésszerű teljesítés tényét.

Az idézetek szerint a bizonyítási terhet ekörben a felperes viseli. A meg nem döntött vélelem anyagi jogi következménye, hogy az alperesi teljesítés szerződésszerűnek minősül, eljárásjogi vetülete, hogy a vállalkozói díjkövetelés jogalapja ésösszagszerűsége bizonyítottnak tekintendő, következésképpen a felperes köteles az alperesnek megfizetni a Ptk. 389. § szerinti vállalkozói díjat. Ennek következményét az ítéletábla levonta és ekörben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta [Pp. 253. § (2) bek.].

* * *

A felek által kötött szerződés XI.4. pontja feljogosította az alperest arra, hogy a felperesnek küldött írásos értesítéssel rendkívüli felmondással, azonnali hatállyal felmondja a szerződést a megrendelő súlyos szerződésszegése esetén, így különösen akkor, amennyiben a megrendelő a vállalkozó valamely számlájának kiegyenlítésével 60 napot meghaladó, vagy ismételten legalább 30 napot meghaladó késedelembe esik.

A fentebb kifejtettek szerint a felperesnek ki kellett volna egyenlítenie az alperes által megküldött részszámlákat, ezekkel késedelembe esett, ebből következően jogszerűen élt az alperes a rendkívüli felmondás jogával. A rendkívüli felmondást a felperes 2010. december 6-án átvette, az hatályosult és a felek közötti szerződés ebben az időpontban megszűnt.

A Ptk. 246. § (1) bekezdése szerint a kötelezett meghatározott pénzösszeg fizetésére kötelezheti magát arra az esetre, ha olyan okból, amelyért felelős nem, vagy nem szerződésszerűen teljesít (kötbér).

A felek - többek között - a jogszerű felmondás esetére a Ptk. 246. § (3) bekezdés szerinti „meghiúsulási” kötbért kötöttek ki.

A felek között létrejött szerződés XI.4. alpontjának utolsó fordulata szerint ezen rendkívüli felmondás esetén a vállalkozót a bruttó vállalkozási keretösszeg 5%-ának megfelelő mértékű meghiúsulási kötbér illette meg. A jogszerű felmondásra tekintettel az alperes jogosan tart igényt a kötbérre. A kötbér összegét a felek a szerződésben meghatározták, az a bruttó vállalkozási keretösszeg 5%-ának megfelelő mértékű, ebből következően a teljes bruttó vállalkozási keretösszeg volt a kötbér alap, ehhez képeset tévesen hivatkozott a felperes arra, hogy az alperesnek ki nem fizetett összeg lenne a kötbér meghatározási alapja.

A felperes kérte az álláspontja szerint eltúlzott mértékű kötbér mérséklését is.

Ekörben az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének teljes körűen nem tett eleget, ítélete a kötbér mérséklésével kapcsolatban csak annyit tartalmazott, hogy álláspontja szerint a mérséklés feltételei nem állnak fenn. Ezen eljárási hiányosság a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető volt és a jogorvoslati kérelem érdemi elbírálásának nem volt akadálya.

A Ptk. 247. §-ának (1) bekezdésében foglalt szabályok szerint a túlzott mértékű kötbér összegét a bíróság mérsékelheti.

A kötbér a legjelentősebb kötelembiztosíték, a kialakult bírói gyakorlat szerint a túlzott mértékű kötbért a bíróság csak kivételesen, a szolgáltatás értéke és a kötbér összege közötti kirívó aránytalanság esetében mérsékelheti. A kötbér mérséklése beavatkozást jelent a felek szerződési autonómiájába, korlátozza a felek ügyletkötési szabadságát, a mérséklésre ezért csak kivételesen kerülhet sor. A mérséklés során a bíróságnak az arányosság követelményét kell érvényesítenie, tehát a szolgáltatás értéke és a kötbér egymáshoz viszonyított arányát kell vizsgálnia. Emellett a bírói gyakorlat - a régi Ptk. hatályba lépése előtti magyar magánjog hagyományait követve - egyéb

körülményeket is értékel a kötbér túlzott mértékének megítélése során, így a jogosultnak a teljesítéshez fűződő érdekét, a szerződésszegő magatartás enyhébben vagy súlyosabban megítélhető voltát, az okozott hátrány nagyságát és a felek helyzetét. Ezeket a körülményeket azonban az arányosság követelményének alapvető érvényesítése mellett helyesen csupán kisebb súllyal indokolt figyelembe venni [BH.2017.89.].

A perbeli szerződésben a felek mind az alperes, mind a felperes jogszerű felmondása esetére meghiúsulási kötbért kötöttek ki, melynek mértékét a vállalkozói díj bruttó összegéhez igazították. A felek között 2009. október 29-én kötött „vállalkozási keretszerződés” határozott időre, a 2010. május 1. és 2010. október 31. közötti ... tartott világkiállítás magyar nemzeti pavilonjának kivitelezésére és üzemeltetésére a hivatalos magyar részvétel kulturális programjainak és a kapcsolódó rendezvények megszervezésére és lebonyolítására, valamint a sajtó és a PR tevékenységeinek ellátására jött létre a 2010. december 31-ig tartó időszakra. A rendkívüli felmondás közlésének időpontjában (2010. december 6.) a szerződést az alperes szinte teljes egészében teljesítette, csak a 2010. december 31-ig teljesítendő eredeti állapot helyreállítása nem történt még meg. Ennek vállalkozói díja (a bontás díja anyaköltség nélkül) a szerződés 2. számú melléklete szerint 12.207.690 forint volt.

A kötbér mérséklése során ügydöntő jelentősége van a szolgáltatás értékének és a kötbér mértékének arányát meghaladóan a szerződésszegéssel okozott kár összegszerűségének, a szerződéskötés és teljesítés körülményeinek, az esetleges szerződésszegő magatartás felróhatósági fokának.

A fenti körülmények egybevetése alapján a kötbérteher kirívóan aránytalan, nyilvánvalóan eltúlzott, ezért az ítéltábla a kötbért mérsékelte, ekörben az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatva és a kötbér tőkeösszegét 65.000.000 forintra leszállította.

* * *

A perköltség körében az ítéltábla az alábbiak szerint határozott.

A beavatkozó elsőfokú perköltsége körében osztotta a felperesi fellebbezésben foglaltakat és nem tartotta indokoltnak az azonos összegű elsőfokú perköltség meghatározását az alperes és a beavatkozó viszonylatában, hiszen a beavatkozó jogi képviselőjének ügyvédi tevékenysége, annak terjedelme és módja körében nem azonos az alperes jogi képviselőjével, ennek következményét az ítéltábla levonta és a beavatkozó elsőfokú ügyvédi munkadíj formájában felmerülő perköltségének összegét leszállította [Pp. 253. § (2) bek.], melynek során figyelembe vette a 32/2003. (VIII.22.) IM rendeletet, továbbá a belső arányosság szem előtt tartásával a kifejtett ügyvédi tevékenység módját és körét, a perértéknek és a per nehézségi fokának kellő súlyú értékelése mellett.

Az elsőfokú ítélet alapján az alperes 100%-ban volt pernyertes, az elsőfokú ítéletet az ítéltábla részben megváltoztatta, amelynek következtében a kereset és viszontkereset együttes összegére nézve a felek viszonylatában a pernyertesség - pervesztesség aránya 97% - 3%-ra módosult, továbbra is az alperesre és a beavatkozóra kedvezően. Az ítéltábla ennek következményét levonta, és az első- és másodfokú eljárásra, továbbá a felülvizsgálati eljárásra vonatkoztatva ezen pernyertességi - pervesztességi arányokra tekintettel határozta meg a felperest, alperest és beavatkozót megillető perköltség összegét, a Pp. 81. § (1) bekezdés alapján.

A peres feleket megillető ügyvédi munkadíj meghatározása során a Fővárosi Ítéltábla figyelembe vette a 32/2003. (VIII.22.) IM rendeletet, a perértéket, továbbá a kifejtett képviseleti tevékenység módját és körét.

Az alperes - pervesztessége okán és azzal arányban - köteles a feljegyzett, le nem rótt illeték utólagos megfizetésére a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés és Pp. 78. § (1) bekezdése alapján.

Az ezt meghaladóan felmerült illeték - a felperes illetékmentessége folytán - az állam terhén marad.

Budapest, 2017. november 9.

. Senyei György s.k.
a tanács elnöke

. Bicskei Ildikó s.k.
előadó bíró

. Ócsai Beatrix s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

A Fővárosi Ítéltábla a ... Ügyvédi Iroda (fél címe 4; ügyintéző: ... ügyvéd) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek - a ... ügyvéd (**cím**) által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen, mely perbe az alperes pernyertessége érdekében a ... Ügyvédi Iroda (...; ügyintéző: ... ügyvéd) által képviselt beavatkozott, vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 9.G.40.129/2012/131. sorszámú határozata ellen benyújtott fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla 35.Gf.40.514/2016/10. sorszámú határozatával befejezett, és a Kúria Pfv.V.21.066/2017/6. sorszámú végzése folytán részben megismételt eljárásban a Fővárosi Ítéltábla az alperes viszontkeresete és a perköltség körében - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

k i j a v í t ó v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla a 20.Gf.40.430/2017/6-I. sorszámú ítélete rendelkező rész 4. bekezdését kijavítja, a rendelkező rész kijavított rendelkezése helyesen:

Kötelezi a felperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az alperesnek és a beavatkozónak személyenként 1.880.000 (egymillió-nyolcszáznyolcvanezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;

Ezen végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 (tizenöt) napon belül a Kúriához címzett, de a Fővárosi Ítéltáblán 4 (négy) példányban benyújtandó fellebbezéssel lehet élni.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Ítéltábla észlelte, hogy a 20.Gf.40.430/2017/6-I. sorszámú ítélet rendelkező részének 4. bekezdése a perköltség fizetésére köteles és a perköltségre jogosult peres fél tekintetében elírást tartalmaz, ennek következményét az ítéltábla levonta és a Pp. 224. § (1) bekezdés alapján a kijavításról határozott.

Budapest, 2017. november 9.

. Senyei György s.k.
a tanács elnöke, előadó

. Bicskei Ildikó s.k.
bíró

. Ócsai Beatrix s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Fővárosi Ítéltábla
20.Gf.40.430/2017/8.

A Fővárosi Ítéltábla a ... Ügyvédi Iroda (fél címe 4; ügyintéző: ... ügyvéd) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek - a ... ügyvéd (**cím**) által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen, mely perbe az alperes pernyertessége érdekében a ... Ügyvédi Iroda (...; ügyintéző: ... ügyvéd) által képviselt beavatkozott, vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 9.G.40.129/2012/131. sorszámú határozata ellen benyújtott fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla 35.Gf.40.514/2016/10. sorszámú határozatával befejezett, és a Kúria Pfv.V.21.066/2017/6. sorszámú végzése folytán részben megismételt eljárásban a Fővárosi Ítéltábla az alperes viszontkeresete és a perköltség körében - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

végzést:

A Fővárosi Ítéltábla megállapítja, hogy a 20.Gf.40.430/2017/7. számú kijavító végzése 2017. december 2. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2017. december 6.

. Senyei György s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: